

SENARYO ÇALIŞMALARI

İBN-İ SİNA MESLEKİ VE TEKNİK ANADOLU
LİSESİ

31.5.2017

ÖĞRENCİLERİMİZ

İçindekiler

HER ŞEY SENİN İÇİN	3
AYŞE VE CEREN	5
VATAN.....	11
SMİLE HOCA	13
ÖLMEK Mİ YAŞAMAK MI?	16
HAYAL ETMEK	18
TERESİ BOL HABER MERKEZİ SUNAR	19
DUYGUSAL ÇOCUK.....	20
SADECE BİR RÜYA	21
İŞTE HAZİN SON	23

İbn-i Sina Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi

HER ŞEY SENİN İÇİN

Arkadaşının gözünün önünde birden değişmesi nedir bilir misiniz?

Biz bunu bilmiyorduk. Ben ve Ceyda bunun çok kötü bir örneğini gördük. En sevdiğimiz arkadaşlarımızdan olan Fatma idi. Bizde bunun sebebini öğrenmek istedik ve bizim her zaman yanımızda olan, bizi her zaman koruyup kollayan, bizi her zaman her zorluğa karşı motive eden hocamızdan Smile hocamızdan yardım almaya karar verdik ve yanına gittik.

BEN VE CEYDA: Hocam sizinle bir Şey konuşabilir miyiz? Bize yardım edebilir misiniz?

SMİLE HOCAM: Evet tabi ki de. Seve seve yardım ederim çocuklar.

BEN VE CEYDA: Hocam biz Fatma'nın kendisine zarar vermesinden korkuyoruz çünkü her zaman ben malım, ben salağım, yaşamak istemiyorum, ölmek istiyorum, hayat çok kötü diye bir çok Şey saçmalıyor. Bizde bu yüzden korkuyoruz.

SMİLE HOCAM: Tamam çocuklar siz o işi bana bırakın. Ben Fatma ile konuşurum. Hadi siz dersinize gidin.

BEN VE CEYDA: Tamam hocam. Bize yardım ettiğiniz için çok teşekkürler sizi çok seviyoruz.

SMİLE HOCAM: Bende sizleri çok seviyorum. Hadi dersinize geç kalmayın.

BEN VE CEYDA: Tamam hocam iyi günler.

SMİLE HOCAM: İyi günler.

Fatma öğretmenler odasının oradan geçerken Smile öğretmeni görmüş ve Fatma'yı yanına çağırılmış.

SMİLE HOCAM: Fatma buraya gelir misin?

FATMA: Geliyorum hocam

SMİLE HOCAM: Gel otur. Seninle konuşmam gereken bir konu var.

FATMA: Sizi dinliyorum hocam

SMİLE HOCAM: Duydum ki yaşamak istemiyormuşsun, hayat sana çok sıkıcı geliyormuş, ölmek istiyormuşsun. Duyduklarım doğru mu?

FATMA: Evet hocam, ben artık yaşamak istemiyorum.

SMİLE HOCAM: Peki ya neden?

FATMA: Boş verin hocam sizin de canınız sıkılmasın.

SMİLE HOCAM: Olur mu öyle Şey anlatır mısın?

Fatma konuyu olduğu gibi anlatmış. Bunun üzerine Smile hocaları da kendi yaşadıklarını anlatmış. Bunları duyan Fatma çok üzölmüş ve öğretmenler odasından çıkmış. Hemen sınıfa girmiş ve yerine oturup ağlamaya başlamış. Bunu gören arkadaşları hemen Fatma'nın yanına gitmiş.

FATMA'NIN ARKADAŞLARI: Neyin var Fatma? Bize de anlatmak ister misin?

FATMA: Bir şeyim yok arkadaşlar. Sizde yerinize gidin şimdi hoca gelir.

FATMA'NIN ARKADAŞLARI: Sen bize olanları anlatmadan şuradan şuraya gitmeyiz.
Anlat

Fatma arkadaşlarına başından geçen bütün olayları anlatmış. Smile hocalarıyla da başından geçenleri de anlatmış. Bunları duyan arkadaşları çok üzölmüş. O sırada Fatma ; benim söylediklerim, size boşu boşuna yaşattığım korku ve düşüncelerimin çok aptalca olduğunu düşündüm ve düşüncelerimi ve kararlarımı değiştirmeye karar verdim ve eski Fatma geri dönecek dedi ve arkadaşlarının yanında söz verdi.

Tabi buna en çok sevinen BEN VE CEYDA oldu.

BEYZA CİNGÖZ

9/A

AYŞE VE CEREN

Soğuk bir kış günüydü. Her taraf beyaza bürünmüştür. Yine bir Pazartesi sabahıydı. Ayşe ve Ceren

okula gidecekti. Ayşe'nin ailesinin durumu oldukça iyiydi. Ceren'in ailesinin durumu ise biraz kötüydü.

Ceren'in babası geçenlerde trafik kazası yaparak ölmüştü. Annesi ise hastaydı. İşte çalışıp çocuklarına

bakacak durumda değildi. Ceren okula yürüyerek gidiyordu. Ayşe ise özel bir araçla gidiyordu.

CEREN: Anne ben okula gidiyorum.

(Ceren'in annesi Hacer Hanım gülümsedi.)

HACER HANIM: Güle güle kızım. Allah zihin açıklığı versin. Giderken dikkatli ol canım kızım. Tek varlığım. Seni çok seviyorum.

CEREN: Tamam annem benim.

(Sarıldılar ve Ceren yola koyuldu.)

Ayşe de hazırlanıp araca doğru gitti.

(Ayşe'nin annesi Elif Hanım ise sinirli bir şekilde Ayşe'nin yüzüne baktı.)

ELİF HANIM: Hadi yürü git araca!

AYŞE: Tamam anne bağırma!!! Gidiyorum işte

ELİF HANIM . : Hadi sallanma.

(Elif Hanım arkasını dönüp içeriye girdi. Ayşe ise araca gitti.)

Ceren yolda giderken çok zorlanıyordu .Ayaklarına yırtık ayakkabılarının içinde su gitmişti .Ayağı buz tutmuştu.

(Ceren ağlıyordu.)

CEREN: Allahım, ne olur yardım et! Çok üşüyorum.

(Ceren yoluna devam etti)

Ayşe ise arabanın içinde rahat bir şekilde gidiyordu.

(Şoföre bağırdı.)

AYŞE: Değiştir şu müziği çabuk. Sıkıldım ben.

ŞOFÖR: Hemen küçük hanım.

(Şoför müziği değiştirdi.)

Ceren okula zorlu bir yolun ardından ulaştı. Bugün 3. ders çok önemli bir sınavları vardı.

Sirasına oturup ders çalışmaya başladı. Ayşe ise rahat ama bir o kadar da sinirli bir yolculuğun ardından okula geldi. Ayşe ise sıraya oturup telefonla uğraşmaya başladı. Ayşe evde bu sınava hiç çalışmamıştı. Ceren ise bu sınava çok çalışmıştı ve onun bir odası yoktu.

(3 .ders sınav saati gelmişti. Öğretmen sınav kağıtlarını dağıtmaya başladı.)

ÖĞRETMEN:Evet çocuklar. Herkes ilk önce adını soyadını yazsın. Sonra da sınava başlasın.

(Ceren ve Ayşe sınava başladı.),

CEREN:Bu soruların cevaplarını biliyorum .Hepsi çalıştığım yerden çıkmış .

AYŞE:Ben ne yapacağım şimdi. Hiçbir şey bilmiyorum .

(Sınav süresi doldu ve öğretmen sınav kağıtlarını topladı.)

ÖĞRETMEN:Şimdi herkes sınav kağıtlarını masanın üstüne koysun.

(Teneffüste Ayşe ve Ceren konuşurlar.)

AYŞE:Sınavın nasıl geçti Ceren ?

CEREN:Çok güzeldi. Senin nasıl geçti?

(Ayşe Ceren’i tersleyerek cevap verdi.)

AYŞE:Sanane.

(Ceren sırasına oturdu.)

Teneffüs bitmişti. Öğretmen sınavları teneffüste okumuştur. Derste sonuçlarını söyleyecekti.

(Öğretmen okumaya başlar.)

ÖĞRETMEN:Ceren 100. Ayşe 25. Fatma 90. Ali 85

(Öğretmen Ceren’e gülümsedi.)

ÖĞRETMEN:Tebrikler Cerencim.

CEREN:Teşekkür ederim öğretmenim.

(Öğretmen Ayşe’ye ise biraz kızmıştı.)

ÖĞRETMEN:Ayşe bu sınav kağıdı ne böyle .Sınav kağıdın bomboş. Sınıfın en düşük notunu sen aldın.

Neden evde ders çalışmadın?

(Ayşe bağırdı.)

AYŞE:Ders çalışmadım işte. Sanane ister çalışırım ister çalışmam. Bu seni ilgilendirmez.

(Öğretmen sinirlendi.)

ÖĞRETMEN:Düzgün konuş benimle Ayşe. Saygısızlık yapma.

AYŞE:Konuşmassam ne olur?

ÖĞRETMEN:Çabuk dışarı çık Ayşe.

(Ayşe dışarı çıkar.)

Son ders gelmişti.Bu dersten sonra çocuklar eve gidecekti.Ayşe'yi öğretmen yanına çağırdı.

ÖĞRETMEN:Ayşe yarın velin gelsin.

AYŞE:Tamam ,ama neden?

ÖĞRETMEN:Bugünkü saygısızlığından dolayı .

AYŞE:Tamam.Bugün için özür dilerim.

ÖĞRETMEN:Ama çok kırıldım Ayşe.Senden bunu beklemezdim.

Çıkış zili çaldı.Herkes koşarak dışarı çıktı.Ayşe araca gitti.Ceren ise karlı yollarda eve gitmeye çalıştı.Ceren zor bir yürümenin ardın evine ulaştı.Ayşe ise arabayla giderek evine kolayca ulaştı.

(Ceren kapı zilini çaldı.Hacer Hanım zor bir şekilde kapıyı açtı.)

HACER HANIM:Hoş geldin kızım.

CEREN:Hoş buldum annecim.Bugün okulda ne oldu biliyor musun anne?

HACER HANIM:Ne oldu kızım?

CEREN:Sınavdan 100 aldım anne.

(Hacer Hanım kızını öptü.)

HACER HANIM:Aferin benim kızıma.

CEREN:Ama Ayşe sınavdan 25 aldı.Öğretmene biraz saygısızlık yaptı.Öğretmenin ‘‘Neden çalışmadın?’’ sorusuna bağırarak ‘‘Sananel!’’dedi.

HACER HANIM:Aaa!Neden öyle yapmış.Çok ayıp.

CEREN:Öğretmen de Ayşenin velisini çağırdı.Yarın Ayşenin velisi gelecek.Bu konu üzerinde konuşacaklar.

HACER HANIM:Hadi kızım!Yemek hazırlayım da yemek ye.

CEREN:Bende sana yardım edeyim anne.

Ayşe de evine ulaşır.Annesine bu konudan bahseder.Annesi Ayşe'ye kızar.

ELİF HANIM:Neden böyle yapıyorsun Ayşe?Hiç ders çalışmıyorsun.Her zaman telefonla oynuyorsun.Birazcık ders çalışsan ne olur sanki?

AYŞE:Of anne of.

Ayşe odasına çıkar.Telefonla oynamaya başlar.Salı sabahı oldu.Ceren yine karlı yollarda okula gitmeye çalıştı.Ayşe ve annesi de araca gitti.Ceren zorlu bir yürüyüşün ardından okula ulaştı.Elif Hanım ve Ayşe ise rahat ve sıcak bir yolculuğun ardından okula geldiler.Ayşe annesini öğretmenin yanına götürdü.

ÖĞRETMEN:Hoş geldiniz Elif Hanım.

ELİF HANIM:Hoş bulduk hocam.

ÖĞRETMEN:Nasılsınız?

ELİF HANIM:İyiyim.Siz?

ÖĞRETMEN:Bende iyiyim.Çok uzatmadan konuya geçelim.Dün Ayşe ‘’Neden ders çalışmadın?’’ diye sorunca bana bağırdı.Ayşe'den açıkçası böyle bir şey beklemezdim.

ELİF HANIM:Haklısınız hocam.Kızımın adına özür dilerim.

ÖĞRETMEN:Ayşe hiç ders çalışmıyor,derslere katılmıyor.Arkadaşlarıyla sürekli kavga ediyor.Lütfen kızınızla biraz ilgilenin.

ELİF HANIM:İlgilenemiyorum hocam.İş güç derken olmuyor.

ÖĞRETMEN:Bu bir bahane bence.Sınıfımızda Ceren adında bir öğrenci var.Ceren'in babası yok,ölmüş.Annesi ise hasta.Çocuklarına zor bakıyor.Ama bu kızımız sınıf birincisi.Lütfen biraz kızınızın üstüne düşün.

ELİF HANIM:Tamam hocam.

Son ders gelir, zil çalar.Ayşe ve Elif Hanım beraber araca gider.Ceren ise yine yollarda.Ayşe ve Elif Hanım eve gelir.Elif Hanım kızına durumu anlatır.

ELİF HANIM:Kızım gel otur bakayım yanına.

AYŞE:Efendim anne.

ELİF HANIM:Kızım ben anladım ki seninle fazla ilgilenemiyorum.Bunun için senden özür diliyorum.Emin ol ki bundan sonra seninle ilgileneceğim.İşten gelsem de yorgun olsam da ilgileneceğim.Ödevlerinde yardımcı olup,sınavlarına ben çalıştıracam.Artık sende çalışkan bir öğrenci olacaksın.

AYŞE:Tamam annecim.Hadi o zaman yarın matematik sınavım var beni çalıştır anne.

ELİF HANIM:Tamam canım.Sen odana çıkıp kitaplarını hazırla.Bende mutfaktan ders çalışırken atıştıracağımız bir şeyler getireyim.

AYŞE:Tamam anne.

(Elif Hanım elinde atıştırmalıklarla beraber odaya çıkar ve Ayşe'ye ders çalıştırmaya başlar.)

Çarşamba sabahı olur.Ceren yine her zamanki gibi yollara düşer.Ayşe ise araca gider.

(Ceren yine her zaman ki gibi zorlu bir yolculuğun ardından okula ulur.Ayşe ise yine rahat ve sıcak bir şekilde okula ulaşır.Ayşe sınıfa çıkıp hemen ders çalışmaya başlar.Ceren de her zaman ki gibi ders çalışır.)

ÖĞRETMEN:Evet çocuklar 2 dakika sonra sınav başlayacaktır.

(Ve sınav başlar)

ÖĞRETMEN:Çocuklar herkes ilk önce adını soyadını yazsın ve sınava başlasın.

Ayşe'nin sınavı çok iyi geçmişti.Tüm soruları doğru cevapladığından emindi.Ceren'in de sınavı çok iyi geçmişti.

(Sınav süresi dolar)

ÖĞRETMEN:Herkes sınav kağıtlarını sıranın üstüne bıraksın ve çıksın.

(Teneffüs zili çalar ve herkes dışarı çıkar.Ayşe ve Ceren sınıfta yalnız kalırlar.Ceren Ayşe'nin yanına gider.)

CEREN:Sınavın nasıl geçti Ayşe?

AYŞE:Çok güzeldi senin?

CEREN:Benim de çok güzeldi.

(Ders zili çalar ve öğretmen içeriye girer.)

ÖĞRETMEN:Evet çocuklar sınavınızı okudum.Hemen sonuçlarınızı açıklayayım.Ayşe 100 Ceren 100 Fatma 95 Ali 85.Hepinizi tebrik ediyorum çocuklar.

(Öğretmen Ayşe'yi yanına çağırır.)

ÖĞRETMEN:Ayşe yanına gelir misin?

(Ayşe öğretmenin yanına gelir.)

AYŞE:Efendim öğretmenim

ÖĞRETMEN:Bugünkü başarından dolayı seni tebrik ediyorum Ayşe.

AYŞE:Teşekkür ederim öğretmenim.

(Ayşe sırasına geçer.)

Kısa bir süre sonra çıkış zili çalar.Herkes dışarı çıkar.Ceren yine karlı yollardan evine gider.Ayşe ise araca doğru gider.Ayşe 2 saat sonra evine ulaşır.Annesine bu güzel haberi vermek için çok heyecanlanır.

(Ayşe kapı zilini çalar.Elif Hanım da hemen kapıyı açar.Ayşe annesinin kucığına atlar.)

AYŞE:Anne sınavdan 100 aldım.

(Elif Hanım kızını öper.)

ELİF HANIM:Aferin benim kızıma.artık seninle hep ilgileneceğim.Derslerinde sana yardımcı olacağım.Sende artık çalışkan bir öğrenci olacaksın.Sınavlardan 100 alacaksın.Canım kızım.Seni çok seviyorum.

AYŞE:Canım annem.Bende seni çok seviyorum.

(Elif Hanım ve kızı içeriye geçer.)

Aylar sonra Ayşe çok çalışkan bir öğrenci olur ve en önemlisi Cerenle çok iyi bir arkadaşlık kurar. İkisi de okul birincisi ve sınıf birincisi olur.

SONUÇ: DERSLERDE VE OKULDA AİLENİN ÇOK ETKİSİ VARDIR. Aile, çocuğu ile ilgilenirse başarılı bir öğrenci olur ama ilgilenmiyorsa o öğrenci başarısız olur.

SON

SINAV SÜRECİNDE AİLE

- Sınava şeklen giren bir kişi olmasına rağmen, sınava hazırlanan tüm aile fertleri de bu sınav sürecini yaşamakta; maddi ve manevi olarak etkilenmektedirler.
- Süreçten öğrenciyle birlikte etkilenen anne-baba, davranışlarıyla ve tutumlarıyla aynı zamanda öğrenciyi de etkilemektedir.

9/A

BUKET DEMİR

-VATAN-

Tarih 14 Temmuz'du. Her zamanki gibi sabah kalkan ve soğuk suyu yüzüne çarpıp, ayılan bir çocuktü Faruk. Faruk o gün kahvaltısını yapar ve o günün kendisi için en güzel günlerden biri olana dek vakit geçirir. Öğle saatleri telefon çalar. Arayan Faruk'un dayısıydı.

Faruk: Alo, napıyorsunuz dayı?

Dayı: İyiyiz, yiğenim sizinkiler ne yapıyor?

Faruk: Her zamanki gibi annem kıza bakıyor, abim stajda, babam da işte öyle geçiyor günler.

(Dayı soluklanarak ve tebessümlü şekilde gülererek)

Dayı: Yiğenim biz cumartesi Mersin'e gidiyoruz. Sende gelmek istersen babandan izin al, ben seni yarım Cuma namazından sonra gelir alırım.

(Faruk heyecanlı bir şekilde)

Faruk: Tamam dayı, hemen bizimkilerden izin alayım ben sana söylerim hadi görüşürüz.

O günün akşamı olur Faruk uzun uğraşlardan sonra izin alır ve dayısına geleceğinin haberini verir. Faruk haber verdikten sonra eşyalarını hazırlar, yatağa girer, hevesle gözlerini kapatarak yarın olmasını bekler.

-BÖLÜM SONU-

Faruk gözlerini açmıştı. Tarihe baktı ve 15 Temmuz –karanlık gece- olacağını bilmiyordu. Faruk Cuma namazına gider, geri gelir. Faruk eve geldikten yarım saat sonra dayısı Faruk'u almaya gelir. Havanın sıcak ve kavurucu olması boğazda kuruluk hissettiriyordu o yüzden dayısı soğuk bir su isteyip hemen Faruk ile evin yoluna koyulurlar. Eve geldiklerinde Faruk kuzenleri tarafından sevgiyle karşılanır. Ailecek akşam yemeklerini yedikten sonra Faruk kuzenleriyle biraz daha zaman geçirir ve yarın erken kalkacakları için yatmaya giderler.

(İçeriden gelen seslerin-televizyon sesi-bize haber vereceğinin farkındaydık)

Yenge: Olum siz daha yatıyor musunuz?

Kuzenler: Niye ne oldu ki.

Yenge: Millet elden gidiyor, darbe girişimi var, dedi.

Çocuklar korkuyla içeri koşarak gider ve Faruk dayısına sorar.

Faruk: Dayı yengemin dedikleri doğru mu?

-derken televizyona başbakan çıkar ve durumu iza eder. Durumlar böyle gelişirken fazla zaman geçmeden cumhurbaşkanı çıkar ve sokaklara dağılmamızı söyler.

Bu haberden on dakika sonra sokaklar - kırmızı, şanlı ve haşmetli- bayrağım ile dalmaya başlarken. Tüyleri diken diken olan Faruk televizyonu izlemeye devam eder.

Dayı: Çocuklar rahat durun anneniz ile biz gidiyoruz.

Eren: Baba neden biz gelmiyoruz.

Eray: Bizde büyüğüz baba bizde gelelim.

Yenge: Sabahat yatıyor çocuklar burada kalın. Faruk bunlar sana emanet ‘’der ve giderler.

Geri döndüklerine saat sabaha karşı dört surları idi. Artık yatma zamanı geldiğini söylediler ve yattılar. Kuzenler görüntüleri izlemeye devam ederken, halklarından gururlanıyorlardı. Görüntülerin bazıları kan donduruyordu. Bazıları ise tüyleri ürpertiordu. Ama vatan el eleydi.

Sabah olmuştu ve yollar –seyahat-güvenlikten dolayı kapanmıştı. Faruk elbet üzülüyordu ama onun için en büyük teselli bu vatanın kimse ile paylaşılmaması ve şanlı bayrağımızın yere inmemesi.

-Son-

-Bu vatanın nimetlerini sonuna kadar koruyalım. Çünkü böyle bir vatan bir daha kimsenin eline geçmez.-

NEBİ FARUK DURMUŞOĞLU

9/A

SMİLE HOCA

Hayat çok acımasızdı ve hep sevdiklerimizi elimizden alıyordu. Nehir’de böyle düşünüyordu. Ölmek istiyor, yaşamayı sevmiyor çünkü yanında sevdikleri kalmamıştı. Anlamsız geliyordu Nehir’e yaşamak. Nehir’in arkadaşları vardı, onu çok seviyorlardı. Nehir’de onları seviyordu ama olmuyordu. Çabalıyordu, ama artık kulaç atmaktan yorulmuştu dalgalı denizde. Bir başka değer verdiği Smile adlı İngilizce öğretmeni onunla konuşmak istedi. Nehir ilk başlarda konuşmak istemedi ama sonra onunla konuşmanın iyi geleceğini düşündü ve Smile Hocası onu çağırdı;

SMİLE HOCA= Nehir, nasılsın?

NEHİR= İyiyim hocam siz nasılsınız?

SMİLE HOCA= İyi güzel Nehir. Senin hakkında bir şeyler duydum ve seninle konuşmak istedim. Senin için endişeleniyorlar, Nehir?

NEHİR= Ne duydunuz hocam sorabilir miyim?

SMİLE HOCA= Tabi ki. Yaşamayı sevmiyormuşsun, ölmek istiyormuşsun, Nehir? Bunlar doğru mu?

NEHİR= Size yalan söylemeyeceğim. Evet, doğru yaşamak bana anlamsız geliyor, ölmek istiyorum.

SMİLE HOCA= Peki Nehir. Doğruları söylediğin için teşekkürler ama neden böyle düşünüyorsun hayatı sana anlamsız kılan ne Nehir, bir şeyler olmalı?

NEHİR= Evet var hocam belki çok küçük bir şey hatta size anlamsız bile gelebilir, ama anlatacağım.

SMİLE HOCA= Tamam Nehir. Seni dinliyorum.

NEHİR= Annem babam yerine koyduğum kişiler öldü. Hastalığını bilmeden öldü. Diğeri onun gidişine üzüldü öldü. Diğeri açık anlatmayacağım askerden geldiğinde felçli olarak geldi, duymamam gereken şeyler duydum ve bunlardan sonra yaşamaktan nefret ettim. Bunların yanı sıra her gün aynı şeyleri yapmaktan yoruldu. Kısaca bu hocam...

SMİLE HOCA= Peki Nehir, ama onlar olmadan da yaşamaya devam etmelisin.

NEHİR= Tabi ki hocam ama çabalıyorum olmuyor.

SMİLE HOCA= Olacak Nehir, ben hep senin yanıdayım ve olacağım. Bana güven seninle bunların üstesinden geleceğiz. İnan bana.

NEHİR= Size inanıyorum hocam. Bundan sonra daha çok çabalayacağım. Hayatı anlamsız bulmayacağım. Söz veriyorum.

SMİLE HOCA= Senin kararını değiştirdiğime sevindim, Nehir. Bu dönemde hep senin yanında olacağım.

NEHİR= Teşekkürler, hocam. Sizinle konuşmak bana iyi geldi, diyordu. (ama içinden böyle geçiyor muydu acaba?)

SMİLE HOCA= önemli değil, her zaman.

NEHİR= Bundan sonra ölmek kelimesini kullanmayacağım.

SMİLE HOCA= Sevindim.

NEHİR'DEN

Nehir bugün hocasıyla konuştuklarını çok düşündü ama olmuyordu. Her şey onları hatırlatıyordu ona hocasına verdiği sözü tutamayacaktı, Nehir. abalayamadı, yoruldu.

Nehir kendi kendine söyleniyordu uçurumun kenarında... Yoruldum, bıktım... abalıyorum ama olmuyor, sıkıldım. Geride kalanların hepsini çok seviyorum. Hepinizden zr dilerim, dedi. Ama kendini atmaktan vazgeçti. Tam uçurumun kenarından geri dönüyordu ki ayağı kayıp uçurumdan aşağı düştü. Nehir biliyordu. Onu hiçbiri affetmeyecekti ama kimse onun geri vazgetiğinden haberi yoktu. Arkadaşlarından, onu sevenlerden özür dileyemedi. Kimse onu affetmeyecekti ama Nehir çoktan dalgalı denizde kulaç atmayı bırakıp dalgalara yenik düşüyordu ki isminin çağırıldığını duydu ama anılarım canlanıyor diye takmadı. Oysaki hocası Nehir, Nehir diye bağırıyordu. Ama Nehir'in bilinci kapanmıştı. Hocası Nehir'in elini tutar ve Nehir'i uçurumdan yukarı çeker. Ama Nehir çok olmuştu çünkü böyle bir şey olmasını beklemiyordu. Peki Smile hocası onu neden kurtarmıştı, Nehir her şeyi düşünmeyi bırakıp bu sorunun cevabını merak etti.

SMİLE HOCA= Nehir, sen ne yapıyorsun burada?

NEHİR= Hocam ben, bennn

(Nehir Ağlamaya başlar.)

SMİLE HOCA= Tamam Nehir sakın ol, sakın ol.

(Nehir sakınleşti ve anlatmaya başladı oysaki hala uçurumun kenarında oturuyorlardı.)

NEHİR= Yapmayacaktım hocam yap... (Nehir sözün devamını getiremedi ve tekrar ağlamaya başladı çünkü Nehir çok korkmuştu.)

SMİLE HOCA= Tamam Nehir sen kendine gelene kadar bekleyeceğim. (Smile hoca çok korkmuştu ona bir şey olmasına izin vermemeliydi.)

(Nehir sakınleşti ve konuşmaya başladı.)

NEHİR=Yapmayacaktım, vazgemiştim kendimi öldürmekten. Sizi düşündüm, size olan sözümü düşündüm, ailemi, arkadaşlarımı... Ama ne olduğunu anlamadan ayağım kaydı. (Nehir bir süre sessiz kaldı. Smile hoca da onu zorlamadı çünkü farkındaydı bilinci yerinde

değildi Nehir'in). O arada bitti dedim kendi kendime, Hocam. Buraya kadarmış demiştim ki siz elinizi uzattınız bana

SMİLE HOCA= Tamam, Nehir sakın olmalısın. Yeter, şimdi sana bir şeyler söyleyeceğim. Beni iyi dinle !!!

NEHİR= Dinliyorum hocam.

SMİLE HOCA= İlk olarak bana sözün vardı, Nehir. Hadi onu geçtim beni düşünmedin sevdiklerin ne olacaktı Nehir. Arkadaşların, ailen, ... tamam seni anlıyorum yoruldu sıkıldın ama tek sen değilsin. Sen beni tanımıyorsun, Nehir. Tamam senin derdin var, benim de var, hatta senden daha fazla onu da geçtim. Senin herkese ve her şeye rağmen çabalaman lazım. Kolay vazgeçmemelisin, bencillik etmemelisin, tek sen yoksun bu hayatta (Tam Nehir bir şey söyleyecekti ki Smile hoca sus dedi ve devam etti.)

Senin hayata, bu insanlara karşı hayallerine sahip çıkmalısın hayata inat Nehir? Beni anlıyor musun Nehir? Önce geçmişini unutup gelecek için kulaç atmalısın dalgalara rağmen Nehir? Her şeye ve herkese rağmen (Nehir ağlamaya başladı ama Smile hoca devam etti.) Beni birazcık anladıysan ya da dinlediysen Nehir bir daha bunu yapmazsın ha hala bu konuşmamdan sonra aklında böyle bir şey varsa söyle Nehir bu defa seni ben atacağım? Dedi ve sustu. (Smile hoca da yorulmuştu.)

NEHİR= Sizi anlıyorum, Hocam haklısınız her şeye ve herkese rağmen yaşamaya devam etmeliyim belki şu an inanmıyorsunuz ama bana inanın yapmayacağım bir şey (hocası inanmak istiyordu Nehir'e) her şeye ve herkese rağmen hayal kurup hayata inat onlara sahip çıkacağım.

SMİLE HOCA= Bundan sonra sana güvenebileceğim inşallah Nehir. Bundan kimseye bahsetmeyeceğim. İkimiz arasında dedi (VE HER İKİSİDE BİRBİRİNE BAKIP GÜLÜMSEDİLER.) Ve Nehir, denizin dalgasına rağmen kulaç atmaktan yorulmayıp karaya ulaştı.)

BAZEN HER ŞEYE VE HERKESE RAĞMEN BAZILARI İÇİN YAŞAMAYA DEĞER

9/A

NİLAY PALAS

ÖLMEK Mİ YAŞAMAK MI?

SİNOPSİS

Aslında dünyaya baktığımızda her şey 'in ne kadar anlamız olduğunu anlarız. Bunu düşünmek bizim kaygılarımızı artırır ve mutluluk kavramını yaşamımızı kısıtlar işte bu kaçınılmaz düşünce bizi hayatın her anında yakalayacak ve acımasız yüzünü göstermeye devam edecektir. Bu filmi yaşadığım ve gördüğüm olaylardan esinlenerek hazırlamışım.

SAHNE 1: (SOKAK) (DIŞ-GECE) : Gecedir, soğuk bir kış gecesi... Hava nemli ve sislidir. Sokak çok karanlıktır ve sokağı ay ışığı aydınlatmaktadır.

(EFEKT): Ayakkabıların topuk sesleri

Sokağa iki gölge düşer. Gölge ay ışığı sayesinde yere düşmektedir ve yere düşen gölge iki kadının silüetidir. Yerler yağmurdan dolayı ıslaktır. Gecenin karanlığında iki kadının gölgesini ve ardından yürüyen ayaklarını görürüz.

Kadınlar yürümeye devam etmektedir. İkisi de sarhoş bir şekilde görünürler(fakat sarhoş değillerdir). Bir anda ayakları tökezler ve yere düşerler. Kadının birisinin elinin bir nesneye (sokak kaldırımına) uzandığını görürüz.

(EFEKT): Kadının kaldırımında tırnaklarından çıkardığı ses ve hızlı bir şekilde nefes alışverişleri

Önce kadının ellerini görürüz kaldırımında. Ardından kadının ay ışığında aydınlanan kısa, kıvrıkcık, kızıl saçları ve bembeyaz yüzü girer.

Kadının saçları dağılmıştır. Aniden acı çeker bir halde kendisine bakar ve bacağına yara olduğunu görür. Kadının soluk alışverişleri değişir(korkmuştur). Ardından kadının yüzünü görürüz özenle yapılan makyajı akmıştır.

(EFEKT): Acı bir ağlama sesi

Kadın bir an etrafına bakar ve yanında arkadaşının ölü bedenini görür. Ayağa kalkmaya çalışır bir şey düşünemiyordur, yürümeye başlar. Kadın hızlı nefes alır ve canının acıdığını belirtircesine inler, gecenin sessizliğini bozar. Havadaki karanlık az da olsa aydınlanmaktadır. Bacağındaki kurşun ile yürümeye çabalar.

(EFEKT): Uzaktan sesler gelir

SAHNE 2 : (METRO DURAĞI): Hava artık iyice aydınlanmaya başlar. Kadın sokaktan kapalı bir yere girdiğini anlar. Metro durağında olduğunu gelen seslerden fark eder.

(EFEKT): Sesler yoğunlaşır

Kadın kalabalık insan silüetleri görür. Kalabalığa doğru yaklaşır ve yardım için bağırmağa başlar(kısık sesle).

KADIN: Yardım edin, Lütfen! (ağlayarak ve acı bir sesle) kadı kalabalığa iyice yaklaşır.

KADIN: Biriniz yarım etsin, Lütfen! (acı bir sesle) hiç kimsenin onu fark etmediğini görür.

SAHNE 3 : (METRO DURAĞI): Kadın kalabalığa artık gelmiştir ve bir yerde sabit bir şekilde durur. Burnuna ağır bir koku geldiğini (kan kokusu gibi) hisseder ve gözlerini acı ile kısar uğultu artık yoktur. Kadın gözlerini açar, elini bacağındaki yaraya götürür ve eline değen kanı gömleğine siler.

SAHNE 4 (METRO DURAĞI): Kalabalık (insanlar) bir şeyin etrafına toplanmıştır. Ortada tuhaf bir sessizlik vardır. Kalabalığın yüzünü net göremez, her şey bulanıktır. Kalabalığın arasından kadın varsaydığı ‘şey’ e bakar(kadının korku dolu ifadesini görürüz). Yüzü kaskatı kesilmiştir. Yüzü korkan birisinin ifadesini alır.

Kadının yüzündeki ifade devam etmektedir. Yüzündeki aynı ifadeyi bu kez yerde görmektedir. Kadın yerdeki görüntüden yavaşça uzaklaşmaktadır ve korku dolu bir yüz ifadesiyle ölü bir kadının olduğunu görür, bu kadın kendisidir.

Görüntüden iyice uzaklaşır. Hava artık aydınlıktır. Kadın (kadının ruhu) artık kalabalıkta değildir. Yerde ölü yatmaktadır. Görüntü kararır.

MÜZİK: Jenerik müziği çalar.

NİSA NUR BULUT

9/A

HAYAL ETMEK

Öğretmen: Hayal, herşey amacımız doğrultusunda gelişir. Bir hedefe ulaşmak ve kişileri o hedefe ulaştırmak için çabalamak, hayal etmek, o hayale kapılmak, belkide gerçekleşmeyecek, veya gerçekleşmesi uzun sürecek hayalin peşinden koşmak içindeki ışığı dışa yansıtmak, insanın en doğal haline gelmesini sağlamaktır. Belki zorlanacak, umutsuzluğa kapılacak, ümidini yitirecek ama ümitsizliğine yenik düşmeyecek, emek ve uğraşları sonucu bir şeyden elde edilecek, insanlığa katkısı olacak gibi düşüncelerle kendini kandırarak ki emeğinin karşılığını, ümitsizliğin mutluluğunu keşfedebilsin. Sonraki durumlarda kendini kötü hissetmemesi yeni uğraşlara neden olması, bilmeden yeni yeni şeyler çıkarması belkide onu amacına bir adım daha yaklaştıracaktır. İşte önemli olan bunun farkına varmak ve farklı düşüncelere onu iç dünyasından dışarıya vurmaya öngörmesidir. Tabi bunu tek başına başurması istisnasız bir umutsuzluktur. Kendi fikirlerine, görüşlerine saygı duyup o fikirleri başka hareket etmesidir. Farklı kişilerin düşüncelerine saygı duyup o fikirleri başka hareket etmesidir. Farklı kişilerin düşüncelerine saygı duyup o düşünceleri uygun olanları kendi amacı doğrultusunda kullanıp farklı farklı beyinlerin özelliklerine uyması, fikrin ön plana çıkmasını sağlayacaktır. Bununla birlikte yeni kişilerin yeni fikirlerine, düşüncelerine ortak olup, kendi düşüncesini tek başına fazla önemli olmadığını gösterecektir. Bu yüzden bir hayale kapılıp tek başımıza hareket etmeyip , farklı beyinlerin fikirlerini ön planda tutup kendinizi hayalinize serbest bırakabilirsiniz ve sonra hayalinizle aranızda bir engel kalmayacaktır diye anlatılırken öğretmenimiz ben aklımda kurgu yaptım. Issız bucaksız bir sokağın başında eve doğru yürüyorum. Yağmur bastıra bastıra yüzümüze vura vura ilerlememi engelliyordu. Yolda ne çıkacağı belirsiz sokaklarda korkarak yürüyorum. Sonunda yağmur yavaş yavaş kendini bastırmişti. Eve doğru hızla ilerlerken önüme yaşlı bir amca çıktı. Yüzünde izler, ayakkabısı yırtık, üstü başı dağınık halde bana bakıyordu. Galiba dilenciydi ama bu saatte önüme çıkması beni tedirgin etmişti derken konuşmaya başladı.

Dilenci: Sen kimsin, ne arıyorsun burada lütfen bana zarar verme!

Ben: Benim evim burada evime gidiyorum.

Dilenci: Lütfen bana zarar verme!

Hala ne olduğunu anlamamıştım. Neden bana zarar verme diye bağıyor.

Ben: Hayır zarar verme falan yok sana bir şey yapmayacağım. Ben sadece evime gidiyorum.

Dilenci: Bu sokağa girme çok kötü şeyler oluyor. Herkes mutsuz sende mutsuz olacaksın!

Ben: Neden, ne var ki bu sokakta.

Dilenci: Her şey yağmurdan sonra oldu. Yıldırım evleri vurdu. Rüzgar elektrik tellerini kopardı. Sel insanları götürdü. Buraya girme sende mutsuz olursun yoksa .

Ben: Buradan bakılınca herkes mutlu görünüyor. Hem yağmurda yok, yıldırımında çakmadı yağmur yağdığından beri evler gayet iyi selde yok sen neden söz ediyorsun ?

Dilenci: Kaç geliyorlar kaaaaaç !

Ben: kim geliyor? Ne oluyor?

Dilenci: onlar geliyor hemen ayrıl oradan yoksa sanada zarar verebilirler.

Neler olduğunu hala anlayamamıştım. Bu insanlar gayet iyi, dilenci neden böyle korkmuştu hala öğrenemedim derken sokağın içine girdim. Çok kötü şeyler olmuştu. Bir çok kişi üzerime doğru yürüyordu ve o anda zil çaldı.

SEDAT KOÇ

9A

TERESİ BOL HABER MERKEZİ SUNAR

Pateteslerin ıspanak ilçesine bağlı maydanoz köyünde meydana gelen çatışmada, biberlerin pusu kurarak şehit ettiği 5 patlıcan bugün törenle mutfağa verildi. Olayda yara alan otlu dolma biber, tencere devlet hastanesinde tedavi altında, maydanoz köyü ormanlarında yapılan çatışmada 15 cm uzunluğunda pırasa, 8 adet göz yaşartıcı soğan, 3 adet patlayıcı mısır ele geçirildi. Edinilen bilgiye gör 40 acı biberin Mutfak sınırlarından kaçtıkların ispat edildi. Kaçakları takip eden salatalıklar yoğurdun saldırısına uğrayarak cacık olmuşlardır. Haberleri okudunuz Teresi Bol Ana Haber Merkezinden Herkese İyi Akşamlar Yeniden Görüşmek Üzere

16.04.2017

ŞEYMA NUR ATEŞ

İbn-i Sina Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi

DUYGUSAL ÇOCUK

Yağmurlu bir gün şimşekler çakıyor, rüzgarın gürültülü sesi, ıssız bucaksız bir yolun başında akşam saatlerinde otobüs bekliyorum. Şemsiyenin altında olmamam rağmen yağmur çapraz yağıyor, yıldırım gürültüsü herkesi korkutuyordu. Tek başına otobüs beklerken hem üşüyorum, hem de bugünün neden böyle olduğunu merak etmişim. Bekle bekle otobüs bir türlü gelmedi. Yağmur şiddetini daha çok arttırmıştı. Benden başka kimse yoktu diye düşünüyordum ki yanıma yaşlı bir adam geldi. Üstü başı yırtık, yüzü kedi tırmalamış gibi çizik çizikli demek ki benim gibi olan yağmurun altında kalan bilek ben değilmişim. O soğukla nasıl böyle rahat yatıyor gerçekten çok şaşırmışım. Galiba sesli söylemişim yaşlı adam beni duyulu ve konuşmaya başladı.

Yaşlı adam: Biz sizin gibi sıcacık evlerde başımız yastığa koymuyoruz. Bizim evimiz sokak, yastığımız ise bu gördüğün tahta bloklardır.

Ben: Kusura bakmayın. Ben siz arabaya bineceğinizi umuyordum ama değilmiş.

Yaşlı adam: Ne arabası bre oğul! Bizim ne başımızı sokacak bir evim nede sırtımı yaslayacak bir yastık hiç bir şeyim yok. Ben yıllardır sokaklarda yaşıyorum.

Ben: Neden eşiniz, çocuklarınız falan yok mu?

Yaşlı adam: eşimi yıllar önce kaybettim.

Ben: Peki çocuklarınız?

Yaşlı adam: onları okuttum, yemedim yedirdim, içmedim içirdim, meslek sahibi oldular o günden sonra bir daha yüzüme bakmadılar. Neredeler ne yapıyorlar hiç bilmiyorum.

Ben: Peki neden iş bulmadınız ?

Yaşlı adam: Kimse beni yaşlıyım diye işe almadı. Bende mecburen sokakta yaşamaya başladım. Altı yıldır sokakta yaşıyorum.

Yağmur yavaş yavaş bastırmaya başlamıştı.

Ben: anladım, benim otobüsüm geldi gitmek zorundayım.

Otobüs geldiğinde binip evime gittim. Hemen yatağa girip gözümü kapattım ve bu günü bir daha hatırlamamak üzere unuttum.

Yunus Emre DİLEK

9/A

SADECE BİR RÜYA

50 Yaşında bir adam bir gün yatağına yatmış ve hemen uykuya dalmış.ve kendini bir kesimhane de bulmuş :

_Allah Allah ben nasıl buraya geldim en son yatağımda uyuyordum.

Demiş. Ama işin ilginç tarafı kesimhane kendi kendine çalışıyor hayvanlar kendi kendine yârlere yatıyor, kafaları kendi kendine kesiliyor her taraf kan.

Ve adam :

_ Gözlerime inanamıyorum bunlar nasıl oluyor böyle.

Der ve birden bütün kapı ve pencereler aynı anda açılır... kapıların birinden kızı gelir:

_ Baba iyi misin?

Der elindeki iri büyük ve hafif paslı bir bıçakla babasının yanına yaklaşır adam birden terlemeye başlar kız yanına gelince elindeki o bıçağı adamın tam iki kaşının arasına saplar ve adam uyanır. Ama buda bir rüyadır rüyanın içindeki başka bir rüya. Ve adam:

_ Allah'ım ne kadar da kötü bir rüyaydı her taraf kan.

Yatağında gördüğü rüyanın şokunu yaşarken kapısı çalar kapıyı açar ve kızı odaya girer

_ Çok korkuyorum baba.

Babası:

_ Neyden korktun kızım

Kızı:

Çok kötü bir kabus gördüm baba.

Der ve babası nasıl bir kabustu diye sorar kız şöyle anlatır:

_ Bir sürü inek vardı hepsi kendi kendine yere yatıyor ve kendi kendine kafaları kesiliyordu ve sonra ben bir kapıdan içeri girdim, orada sen vardın ama ben seni bıçakladım hem de tam iki kaşının ortasından.

Dedi. Ve arkasından bir bıçak çıkarır kanı üzerinde hafif paslı bir bıçak. Ve bu sefer bıçağı babasının göğüs kafesinin tam ortasına saplar ve bıçağı yavaş yavaş aşağıya indirir. Adam bağırılmaz olmuş nefes alamıyor son bir kez güçlükle gözerini açmış ve kızın suratına bakmış ve kız şöyle dedi:

_ Sen beni öldürmedikçe ben seni öldüreceğim, bu surat senin ömrün boyunca katilin olacak.

Adam rüyadan uyanır ve yine rüya sanıyordur ama rüya değildir bunlar gerçektir.

Hemen bir ırpı ile mutfağa gider ve eline aldığı bıçak ile geri odasına döner, kızı bekler.

Kız gelir ve “ok kötü bir kabus gördüm” der ama adam hiçbir Şey aldırmeden direk kızının boynundan tutar ve bu sefer sen öleceksin der, boğazının arka tarafına bıçağı saplar ve bıçak n taraftan çıkar, 360 derece döndürür bıçağı.

Kızın kafası vücudundan ayrılmıŐ bir Şekilde yere düşer. Adam rahatlamıŐa benziyor ve yatağına geri yatar. Uyanmayı bekler ama zaten uyanıktır güneŐ doğmaya başlar ama hala kendini rüyada ve uyanmayı bekliyor olarak sanır en sonunda adamın sabrı taŐar uyanmanın garanti bir yolunu biliyorum der bıçağı eline alır kafasına saplamak için ucunu anlına değdirir ama içinden rüyada bile olsa kendi canıma bu Şekilde kıyamam der elindeki bıçağı bırakır ve pencereye doğru yrr pencereyi açar ve oradan kendini aşağıya atar ve ikisi de ölür.

Kanlı son

Salih ATAN 9/C

İŞTE HAZİN SON

Güneşli bir gündü. Ahmet dışarıda oynuyordu. Arkadaşları Mehmet ve Ozan onu evlerine gidip çağırmışlardı. Ahmet' de dışarı çıkmak için annesinden izin aldı. Ama annesi hayır çıkamazsın demişti. Çünkü yemek yiyeceklerdi. Annesinin bu kararına çok sinirlenmişti. Ama arkadaşlarına telefonundan mesaj attı. Ne oldu Mehmet ve Ozan dedi. Mehmet ve Ozan sigara içecektik dedi. Ahmet' de dedi ki 'Ah annem ah'' dedi arkadaşlarına. Arkadaşları da tamam olsun 2 gün sonra çağırırız dedi, ve gün geldi. Mehmet ve Ozan yine Ahmet'i çağırdı annesinden yine izin almaya gitti. Annesi de dedi ki 1 saat iznin var dedi. Annesi de nerden bilsin Ahmet'in

Kötü alışkanlığa gideceğini, Ahmet 1 saat içinde bütün hayatını karartacaktı ama bunu bilmiyordu. Arkadaş kurbanı olup gidecekti. Bu bir saat içinde neredeyse 1 paket sigarayı bitirdi ve süresi dolmak üzereydi eve geldi. Annesine arkadaşlarımla dışarıya çıkmam için izin verdiğinden dolayı teşekkür ederim dedi. Artık bunu alışkanlık haline getirmişti . Her gün annesinden izin alıp dışarı çıkmaya başladı ama annesinin dediği zaman miktarıyla her gün 1 paket sigarayı içip içip eve geliyordu. Artık ciğerleri neredeyse bitmek , görevini yerine getiremez hale gelmişti. Artık son günler yaklaşıyordu. Ahmet yine sigarayı içerken kötülendi ve yere düştü. Arkadaşları bayılmıştır diye düşündüler ve vurdumduymazlık yaptılar. Ahmet'in annesine gidip söylediler Ahmet'in annesi de telaş içinde hem oğlunun yanına koşuyor. Hem de oğluma ne oldu diyor, ama Ozan ve Mehmet söylemiyordu. Annesi hemen Ahmet'i alıp doktora götürdü. Doktor ise oğlunuzun durumunu 2 saat içinde öğrenirsiniz dede. Annesi hastanede oğlu için dua ediyor ve iyi bir haber bekliyordu ve zaman dolmuştu doktor annesine oğlunuzun durumu çok kötü durumda dedi hemen ameliyata almamız gerekiyor dedi ve ameliyat başlamıştı ameliyatın sonlarına doğru doktorlar bütün çabayı göstermişti. Ama Ahmet ölmüştü. Annesine doktorlar dedi ki oğlunuzu kaybettik dedi.

Annesi de ikinci şokunu yaşamıştı çünkü aynı hastalık yüzünden ve de aynı kötü alışkanlık yüzünden eşini de kaybetmişti. Artık olan olmuştu ve Ahmet'te babası gibi arkadaş kurbanı olmuştu. Artık annesi yalnız başına, ıssız bir evde tek başınaydı. Annesinin son bir sözü ise 'Kötü alışkanlıkları bırakın hayata umutla bakın'' diyerek veda etti.

NAFİZ KARA

9/D